

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 2617

Warszawa, 6 listopada 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o roli Sejmu i Senatu w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Karola Karskiego.

(-) Adam Abramowicz; (-) Andrzej Adamczyk; (-) Waldemar Andzel;
(-) Marek Ast; (-) Zbigniew Babalski; (-) Piotr Babinetz; (-) Barbara Bartuś;
(-) Dariusz Bąk; (-) Andrzej Bętkowski; (-) Mariusz Błaszczak; (-) Antoni Błądek; (-) Jacek Bogucki; (-) Jan Bury s. Antoniego; (-) Aleksander Chłopek; (-) Daniela Chrapkiewicz; (-) Piotr Cybulski; (-) Witold Czarnecki;
(-) Edward Czesak; (-) Andrzej Ćwierz; (-) Zbigniew Dolata; (-) Marzenna Drab; (-) Adam Gawęda; (-) Grażyna Gęsicka; (-) Szymon Stanisław Giżyński; (-) Kazimierz Gołojuch; (-) Jerzy Gosiewski; (-) Przemysław Gosiewski; (-) Krystyna Grabicka; (-) Kazimierz Hajda; (-) Czesław Hoc; (-) Jarosław Jagiełło; (-) Wojciech Jasiński; (-) Andrzej Jaworski; (-) Jarosław Kaczyński; (-) Karol Karski; (-) Beata Kempa; (-) Sławomir Kłosowski; (-) Lech Kołakowski; (-) Henryk Kowalczyk; (-) Bogusław Kowalski; (-) Maks Kraczkowski; (-) Leonard Krasulski; (-) Marek Kwitek; (-) Tomasz Latos; (-) Krzysztof Lipiec; (-) Marek Łatas; (-) Marzena

Machalek; (-) Krzysztof Maciejewski; (-) Ewa Malik; (-) Barbara Marianowska; (-) Gabriela Masłowska; (-) Mirosława Masłowska; (-) Jerzy Materna; (-) Marek Matuszewski; (-) Kazimierz Moskał; (-) Maria Nowak; (-) Marek Opiola; (-) Jacek Osuch; (-) Zbysław Owczarski; (-) Stanisław Ożóg; (-) Anna Paluch; (-) Stanisław Pięta; (-) Jacek Pilch; (-) Marek Polak; (-) Piotr Polak; (-) Krzysztof Popiołek; (-) Elżbieta Rafalska; (-) Jan Religa; (-) Józef Rojek; (-) Nelli Rokita-Arnold; (-) Małgorzata Sadurska; (-) Dariusz Seliga; (-) Edward Siarka; (-) Anna Sikora; (-) Anna Sobecka; (-) Piotr Stanke; (-) Jarosław Stawiarski; (-) Marek Suski; (-) Andrzej Szlachta; (-) Beata Szydło; (-) Adam Śnieżek; (-) Krzysztof Tchórzewski; (-) Robert Telus; (-) Ryszard Terlecki; (-) Grzegorz Tobiszowski; (-) Teresa Wargocka; (-) Jadwiga Wiśniewska; (-) Tadeusz Wita; (-) Elżbieta Witek; (-) Michał Wojtkiewicz; (-) Tadeusz Woźniak; (-) Marzena Dorota Wróbel; (-) Wojciech Szczęsny Zarzycki; (-) Sławomir Zawiaślak; (-) Łukasz Zbonikowski; (-) Jarosław Zieliński; (-) Maria Zuba; (-) Jarosław Żaczek; (-) Wojciech Żukowski.

USTAWA
z dnia
o roli Sejmu i Senatu w sprawach związanych
z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

Sejm i Senat Rzeczypospolitej Polskiej oraz ich organy działają na rzecz integracji europejskiej zgodnej z Konstytucją i narodowym interesem Rzeczypospolitej Polskiej w szczególności poprzez:

- 1) prowadzenie, z inicjatywy Rady Ministrów, prac ustawodawczych w celu wykonania prawa Unii Europejskiej, a także w sprawach rozpatrywanych przez Radę Europejską lub Radę Unii Europejskiej, w których stanowisko Rzeczypospolitej Polskiej może być określone w drodze ustawy;
- 2) rozpatrywanie przedstawionych przez Radę Ministrów informacji i dokumentów oraz wyrażanie opinii w zakresie określonym w ustawie;
- 3) wykonywanie praw przysługujących parlamentom państw członkowskich na mocy traktatowych podstaw Unii Europejskiej;
- 4) rozpatrywanie przedstawionych przez Radę Ministrów kandydatur na stanowiska w Unii Europejskiej.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) organ Sejmu, organ Senatu – odpowiednio organ Sejmu lub organ Senatu właściwy w danej sprawie na podstawie regulaminu izby;
- 2) Trybunał Sprawiedliwości – Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
- 3) akt prawodawczy – akt prawodawczy Unii Europejskiej;
- 4) Traktat z Lizbony – Traktat z Lizbony zmieniający Traktat o Unii Europejskiej i Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, podpisany 13 grudnia 2007 r.;
- 5) Akt końcowy – Akt końcowy Konferencji Przedstawicieli Państw Członkowskich, która przyjęła Traktat z Lizbony;
- 6) Protokół – Protokół w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności, wymieniony w Akcie końcowym.

Rozdział 2
Określenie stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej w drodze ustawy

Art. 3.

1. Ustawa uchwalona z inicjatywy Rady Ministrów może określić stanowisko Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie ewentualnego przyjęcia przez Radę Europejską lub Radę Unii Europejską decyzji, bez względu na jej nazwę, na podstawie:

- 1) art. 31 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej,
- 2) art. 42 ust. 2 zdanie drugie Traktatu o Unii Europejskiej,
- 3) art. 48 ust. 6 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej,
- 4) art. 48 ust. 7 akapit pierwszy Traktatu o Unii Europejskiej,
- 5) art. 48 ust. 7 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej,

- 6) art. 25 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - 7) art. 81 ust. 3 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - 8) art. 82 ust. 2 akapit drugi lit. d Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - 9) art. 83 ust. 1 akapit trzeci Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - 10) art. 86 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - 11) art. 153 ust. 2 akapit czwarty Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - 12) art. 192 ust. 2 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - 13) art. 218 ust. 8 akapit drugi zdanie drugie Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - 14) art. 223 ust. 1 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - 15) art. 262 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - 16) art. 308 akapit trzeci Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - 17) art. 311 akapit trzeci Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - 18) art. 312 ust. 2 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - 19) art. 333 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - 20) art. 333 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - 21) art. 352 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
2. Ustawa uchwalona w trybie, o którym mowa w ust. 1, może określić stanowisko Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie ewentualnego przyjęcia decyzji uchylającej, zmieniającej lub w inny sposób ograniczającej stosowanie decyzji Rady Unii Europejskiej odnoszącej się do wykonania art. 16 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 238 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w okresie między 1 listopada 2014 roku a 31 marca 2017 roku i od 1 kwietnia 2017 roku, której projekt zawarty jest w deklaracji (nr 7) wymienionej w Akcie końcowym.

Art. 4.

1. W sprawach, o których mowa w art. 3, Rada Ministrów zapewnia zgodność działań przedstawicieli Rzeczypospolitej Polskiej w Radzie Europejskiej lub Radzie Unii Europejskiej z ustawą określającą stanowisko Rzeczypospolitej Polskiej.
2. W razie braku takiej ustawy przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej w Radzie Europejskiej lub Radzie Unii Europejskiej obowiązany jest uczestniczyć w rozpatrywaniu projektu decyzji w sprawie, o której mowa w art. 3 i głosować przeciwko jej przyjęciu.

Art. 5.

Jeżeli w myśl Traktatu o Unii Europejskiej lub Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej decyzja przyjęta przez Radę Europejską lub Radę Unii Europejskiej w sprawie, o której mowa w art. 3, wymaga zatwierdzenia przez państwa członkowskie, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej dokonuje jej zatwierdzenia w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Rady Ministrów, jeżeli decyzja ta odpowiada ustawie określającej stanowisko Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 6.

Przepisy art. 3–5 nie uchybiają wymaganiom określonym w ustawie z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. z 2000r., Nr 39, poz. 443 ze zm.).

Art. 7.

Decyzję o wystąpieniu z Unii Europejskiej, w rozumieniu art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej, Rzeczpospolita Polska podejmuje w drodze ustawy.

Rozdział 3

Rozpatrywanie przekazanych przez Radę Ministrów informacji i dokumentów oraz wyrażanie opinii

Art. 8.

1. Rada Ministrów przedstawia Sejmowi i Senatowi, nie rzadziej niż raz na 6 miesięcy, informację o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej.
2. Na żądanie Sejmu lub Senatu albo organu Sejmu lub Senatu Rada Ministrów przedstawia informację o sprawie związanej z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

Art. 9.

1. Rada Ministrów przekazuje Sejmowi i Senatowi, niezwłocznie po otrzymaniu, dokumenty Unii Europejskiej podlegające konsultacjom z państwami członkowskimi, z wyjątkiem przekazywanych Sejmowi i Senatowi bezpośrednio przez Komisję Europejską.
2. Rada Ministrów przekazuje Sejmowi i Senatowi, niezwłocznie po otrzymaniu, oceny dokumentów, o których mowa w ust. 1, sformułowane przez właściwe instytucje lub inne organy Unii Europejskiej.

Art. 10.

Rada Ministrów przekazuje Sejmowi i Senatowi, niezwłocznie po otrzymaniu, plany pracy Rady Unii Europejskiej oraz oceny rocznych planów legislacyjnych Komisji Europejskiej sporządzone przez Parlament Europejski.

Art. 11.

Rada Ministrów przekazuje Sejmowi i Senatowi, niezwłocznie po otrzymaniu, stanowisko innego państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 48 akapit drugi zdanie pierwsze, art. 82 ust. 3 zdanie pierwsze lub art. 83 ust. 3 zdanie pierwsze Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Art. 12.

1. Rada Ministrów przekazuje Sejmowi i Senatowi projekt stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie projektu aktu prawodawczego, biorąc pod uwagę terminy wynikające z prawa Unii Europejskiej, nie później niż w ciągu 14 dni od dnia otrzymania projektu, wraz z uzasadnieniem, informacją o rodzaju trybu legislacyjnego i stanie prac.
2. Organ Sejmu i organ Senatu mogą wyrazić opinie o projekcie aktu prawodawczego w ciągu 35 dni od dnia przekazania przez Radę Ministrów projektu stanowiska, o którym mowa w ust. 1.
3. Jeżeli termin na wyrażenie opinii określony przez Komisję Europejską jest krótszy niż 56 dni, Rada Ministrów przedstawia projekt stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej w takim czasie, aby organ Sejmu i organ Senatu miały na wyrażenie opinii nie mniej niż 2/3 czasu określonego przez Komisję Europejską dla państw członkowskich.

Art. 13.

Rada Ministrów przekazuje Sejmowi i Senatowi niezwłocznie po otrzymaniu:

- 1) projekty umów międzynarodowych, których stroną ma być Unia Europejska lub Europejska Wspólnota Energii Atomowej;
- 2) projekty aktów Unii Europejskiej niebędących aktami prawodawczymi;
- 3) akty Unii Europejskiej mające znaczenie dla wykładni lub stosowania prawa Unii Europejskiej.

Art. 14.

1. Rada Ministrów przekazuje Sejmowi i Senatowi na piśmie informacje o przebiegu procedur stanowienia prawa Unii Europejskiej oraz o stanowisku Rzeczypospolitej Polskiej zajmowanym w ich trakcie.
2. Organ Sejmu i organ Senatu mogą wyrazić opinie o stanowisku, o którym mowa w ust. 1, w ciągu 21 dni od dnia jego przekazania.

Art. 15.

1. Przed rozpatrzeniem projektu aktu w Radzie Europejskiej lub Radzie Unii Europejskiej Rada Ministrów zwraca się o wyrażenie opinii do organu Sejmu i organu Senatu, przedstawiając na piśmie informację o zamierzonym stanowisku Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie projektu wraz z jego uzasadnieniem, a także oceną przewidywanych skutków prawnych aktu dla polskiego systemu prawa oraz skutków społecznych, gospodarczych i finansowych dla Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Z uwagi na organizację pracy organów Unii Europejskiej, z wyjątkiem spraw, w których Rada Europejska lub Rada Unii Europejskiej stanowi jednomyślnie oraz spraw, które pociągają za sobą znaczne obciążenia dla budżetu państwa, Rada Ministrów może określić stanowisko Rzeczypospolitej Polskiej bez zasięgnięcia opinii, o których mowa w ust. 1. W takim przypadku Prezes Rady Ministrów niezwłocznie zawiadamia Marszałka Sejmu i Marszałka Senatu o stanowisku, jakie zajęła Rzeczpospolita Polska, i wyjaśnić przyczyny niezasięgnięcia opinii.

Art. 16.

Przed podjęciem decyzji przez Radę Europejską o niezwoływaniu konwentu, o którym mowa w art. 48 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, Rada Ministrów zasięga opinii Sejmu i Senatu.

Art. 17.

Ilekcroć organ Sejmu lub organ Senatu wydał opinię w sprawie, o której mowa w przepisach niniejszego rozdziału, opinia ta powinna stanowić podstawę stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej. Ze szczególnie ważnej przyczyny Rada Ministrów może jej jednak nie uwzględnić; w takim przypadku członek Rady Ministrów niezwłocznie przedstawia odpowiednio organowi Sejmu lub organowi Senatu stan sprawy oraz wyjaśnia przyczyny rozbieżności.

Art. 18.

Przepisów niniejszego rozdziału dotyczących opinii nie stosuje się w sprawach, w których stanowisko Rzeczypospolitej Polskiej określa ustawa przyjęta w trybie określonym w art. 3.

Rozdział 4**Wykonywanie praw Sejmu i Senatu określonych w traktatowych podstawach Unii Europejskiej****Art. 19.**

1. Jeżeli Traktat o Unii Europejskiej lub Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej upoważnia parlament narodowy do notyfikowania sprzeciwu, z upoważnienia tego może skorzystać zarówno Sejm, jak i Senat, każdy w swoim imieniu. Uchwałę Sejmu lub Senatu w tej sprawie wykonuje odpowiednio Marszałek Sejmu lub Marszałek Senatu.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do uzasadnionych opinii wyrażanych na podstawie art. 6 Protokołu i skarg wnoszonych na podstawie art. 8 Protokołu.

3. Sejm lub Senat może wycofać sprzeciw, uzasadnioną opinię lub skargę, o których mowa w ust. 1 lub 2.
4. Rada Ministrów uwzględnia treść sprzeciwu, uzasadnionej opinii lub skargi w stanowisku Rzeczypospolitej Polskiej w danej sprawie.
5. W sprawie, w której stanowisko Rzeczypospolitej Polskiej określa ustawa, sprzeciw, uzasadniona opinia lub skarga nie mogą być sprzeczne z tym stanowiskiem.

Art. 20.

1. Uchwała Sejmu lub Senatu w sprawie wniesienia do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej skargi na podstawie art. 8 Protokołu powinna zawierać:
 - 1) wskazanie kwestionowanego aktu prawodawczego,
 - 2) określenie, na czym polega naruszenie zasady proporcjonalności,
 - 3) uzasadnienie tego zarzutu.
2. Marszałek Sejmu lub Marszałek Senatu bez zbędnej zwłoki sporządza skargę odpowiednio w imieniu Sejmu lub Senatu i przekazuje ją Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz Prezesowi Rady Ministrów.
4. W postępowaniu przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej Rada Ministrów, reprezentując Rzeczpospolitą Polską, przedstawia wnioski i twierdzenia wspierające skargę. Ustanowiony przez nią pełnomocnik niezwłocznie informuje odpowiednio Marszałka Sejmu lub Marszałka Senatu o wszystkich istotnych zdarzeniach w tym postępowaniu.

Art. 21.

Rada Ministrów informuje Sejm i Senat o aktach prawodawczych i projektach takich aktów, które jej zdaniem są niezgodne z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej.

Rozdział 5

Wykonanie prawa Unii Europejskiej w polskim ustawodawstwie

Art. 22.

Rada Ministrów powinna wnieść do Sejmu projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej nie później niż 3 miesiące przed upływem terminu wykonania wynikającego z prawa Unii Europejskiej, a jeżeli termin ten przekracza 6 miesięcy – nie później niż 5 miesięcy przed jego upływem.

Art. 23.

O niezachowaniu terminu określonego w art. 22 Rada Ministrów niezwłocznie zawiadamia Marszałka Sejmu, podając przyczyny opóźnienia.

Rozdział 6

Rozpatrywanie kandydatur na stanowiska w Unii Europejskiej

Art. 24.

1. Rada Ministrów przedstawia organowi Sejmu i organowi Senatu kandydatury na stanowiska:
 - 1) członka Komisji Europejskiej;
 - 2) członka Trybunału Obrachunkowego;
 - 3) sędziego Trybunału Sprawiedliwości;
 - 4) sędziego Sądu Pierwszej Instancji;

- 4) rzecznika generalnego Trybunału Sprawiedliwości;
 - 5) członka Komitetu Ekonomiczno-Społecznego;
 - 6) członka Komitetu Regionów;
 - 7) dyrektora w Europejskim Banku Inwestycyjnym;
 - 8) przedstawiciela Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie stałych przedstawicieli przy Unii Europejskiej.
2. Kandydatury, o których mowa w ust. 1, Rada Ministrów przedstawia w czasie uwzględniającym terminy wynikające z prawa Unii Europejskiej.

Art. 25.

1. Organ Sejmu rozpatruje kandydaturę w ciągu 21 dni od dnia jej przedstawienia.
2. W terminie określonym w ust. 1 organ Sejmu:
 - 1) stwierdza, że nie ma zastrzeżeń do kandydatury, albo
 - 2) przekazuje Marszałkowi Sejmu swoje stanowisko w sprawie kandydatury wraz z uzasadnieniem.
3. O stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Marszałek Sejmu niezwłocznie zawiadamia Prezesa Rady Ministrów. Rada Ministrów może zgłosić wniosek o poparcie kandydatury przez Sejm; wniosek ten Sejm rozpatruje się na jednym z najbliższych posiedzeń.

Art. 26.

W przypadku gdy organ Sejmu nie rozpatrzył kandydatury w trybie art. 25 ust. 2 pkt 1, Rada Ministrów nie może powołać ani desygnować kandydata, jeżeli kandydatura nie uzyskała poparcia Sejmu.

Art. 27.

Organ Senatu może wyrazić opinię o kandydaturze w ciągu 21 od dnia jej przedstawienia. Opinia ta nie jest wiążąca.

Rozdział 7 Przepisy końcowe

Art. 28.

Traci moc ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 515 ze zm.).

Art. 29.

1. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.
2. Jeżeli Traktat z Lizbony wejdzie w życie po dniu wejścia w życie ustawy, art. 3–7, 11, 16, 19–21 i 24–27 stosuje się od dnia wejścia w życie Traktatu z Lizbony. Do tego czasu kandydatury na stanowiska wymienione w art. 12 ustawy powołanej w art. 28 podlegają opiniowaniu w trybie w niej określonym.

UZASADNIENIE

Projektowana ustawa o roli Sejmu i Senatu w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej dostosowuje polski stan prawny do zmian w pierwotnym prawie Unii Europejskiej wynikających z Traktatu z Lizbony. Część jej przepisów, zwłaszcza w rozdziale 3 i 5, stanowi, z niewielkimi modyfikacjami, kontynuację obecnego stanu prawnego, określonego ustawą z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 515 ze zm.), i może być stosowana także przed wejściem w życie Traktatu z Lizbony. Inne pozostają w ścisłym związku z jego postanowieniami i mogą być stosowane od momentu jego wejścia w życie (por. art. 29 ust. 2).

W zakresie, w jakim projektowana ustawa wprost nawiązuje do Traktatu z Lizbony lub dokumentów towarzyszących, jej celem jest wzmocnienie roli Sejmu i Senatu w kształtowaniu woli Rzeczypospolitej Polskiej w sprawach rozstrzyganych z jej udziałem przez organy Unii Europejskiej. Takiego wzmocnienia wręcz wymaga Traktat z Lizbony, i to z dwóch powodów.

Po pierwsze, przewiduje on nowe uprawnienia parlamentów państw członkowskich: przyznaje im prawo zgłaszania sprzeciwu wobec projektów niektórych aktów unijnych (por. art. 48 ust. 7 akapit trzeci Traktatu o UE i art. 81 ust. 3 akapit trzeci Traktatu o funkcjonowaniu UE), prawo opiniowania projektów aktów unijnych z punktu widzenia zgodności z zasadą pomocniczości oraz prawo zaskarżania takich aktów do Trybunału Sprawiedliwości UE z powodu naruszenia tej zasady. W tych sprawach istnieje potrzeba ustawowego skoordynowania roli Sejmu, Senatu i Rady Ministrów (por. rozdział 4 projektowanej ustawy).

Po drugie, Traktat zawiera szereg postanowień, na podstawie których „pojemność” kompetencji przekazanych Unii przez państwa członkowskie może ulegać zwiększaniu na mocy decyzji Rady Europejskiej (nowy organ Unii) lub Rady Unii Europejskiej, bez potrzeby zawierania nowych traktatów podlegających ratyfikacji. Traktatowe podstawy ewentualnych decyzji mających o takim skutku wskazane są w art. 3 projektowanej ustawy. Należy przypomnieć, że Konstytucja RP w art. 90 dopuszcza przekazanie organizacji międzynarodowej „kompetencji organów władzy państwowej w niektórych sprawach” tylko na podstawie umowy międzynarodowej ratyfikowanej za zgodą wyrażoną w specjalnej ustawie, uchwalonej przez obie izby przy kwalifikowanej większości głosów, albo w referendum. Federalny Sąd Konstytucyjny RFN w swym głośnym wyroku z 30 czerwca 2009 r. (sygnatury: 2 BvE 2/08 i dalsze) podkreślił, że do przekazania kompetencji na rzecz Unii

nie wystarcza ryczałtowe upoważnienie w Traktacie z Lizbony do przyjmowania odpowiednich decyzji przez Radę Europejską lub Radę UE w przyszłości, lecz każdy konkretny krok na drodze przekazywania wymaga dotyczącej go wprost parlamentarnej legitymacji – specjalnej ustawy upoważniającej, wydanej w trybie art. 23 ust. 1 Ustawy Zasadniczej RFN. Nie wystarczy zatem ustawa zezwalająca na ratyfikację TL, każdy późniejszy przyrost kompetencji UE na podstawie Traktatu wymaga zgody wyrażonej w specjalnej ustawie, analogicznie jak przy ratyfikacji Traktatu. Analogiczny wniosek jest tym bardziej aktualny na gruncie Konstytucji RP, która każde przekazanie kompetencji uzależnia od kwalifikowanej demokratycznej legitymacji.

Kluczowe pod tym względem przepisy art. 3 i 4 projektowanej ustawy wzorowane są na niemieckiej ustawie z 22 września 2009 r. „o rozszerzeniu i wzmocnieniu praw Bundestagu i Bundesratu w sprawach Unii Europejskiej” (Bundesgesetzblatt I, s. 3022 i nast.), uchwalonej w następstwie powołanego wyżej wyroku Federalnego Sądu Konstytucyjnego, a także na czeskiej ustawie z 6 maja 2009 r. zmieniającej regulamin Izby Poselskiej i regulamin Senatu (Sbírka zákonu č. 48/2009) – z modyfikacjami uwzględniającymi różnice dotyczące systemu prawa i techniki legislacyjnej między Polską a wymienionymi państwami. Dzięki projektowanym przepisom Polska, zgodnie ze swym porządkiem konstytucyjnym i bogatymi tradycjami parlamentarnymi, zaliczać się będzie do tych państw w Europie, których rządy swoje działania na forum Unii Europejskiej w najistotniejszych sprawach, związanych z przekazywaniem suwerennych praw państwa, opierają na demokratycznym mandacie udzielanym przez parlament w formie ustawy lub uchwał obu izb parlamentu. Sprzyjać to będzie także realizacji istotnych wartości konstytucyjnych RP: suwerenności, demokracji i rzetelności działania organów państwowych. Przyczyni się to także do zwiększenia siły negocjacyjnej Polski na forum Unii.

W wyroku z 12 stycznia 2005 r., dotyczącym udziału Sejmu i Senatu w sprawach związanych z członkostwem Polski w UE (sygn. K 24/04), polski Trybunał Konstytucyjny wskazał m.in., że w sytuacji gdy „regulacje przyjmowane przez organy Unii Europejskiej będą obowiązywały na obszarze Polski po części bezpośrednio, po części zaś po uchwaleniu przez polski parlament ustaw implementacyjnych” konieczna jest nowa interpretacja przepisów Konstytucji o wykonywaniu władzy ustawodawczej, i to z udziałem zarówno Sejmu, jak i Senatu, „z uwzględnieniem zasadniczo nowych warunków tworzenia prawa”. TK podkreślił, że „partycypacja parlamentów narodowych w procesie stanowienia prawa unijnego jest czynnikiem wzmacniającym wiarygodność i demokratyczny mandat organów Unii Europejskiej”.

Z kolei w rozdziale 6 projektowanej ustawy przewiduje się wzmocnienie roli Sejmu w konsultowaniu kandydatur na funkcje w Unii Europejskiej, na które powołuje lub desygnuje Rada Ministrów. Istota zmian polega na tym, że Rada Ministrów nie będzie mogła forsować swojej kandydatury wbrew woli Sejmu. W grę wchodzić wszak stanowiska, których znaczenie jest porównywalne z tymi, w przypadku których Sejm bądź ma kompetencję do powołania (jak w przypadku sędziego TK), bądź może doprowadzić do odwołania w trybie wotum nieufności (jak w przypadku członków rządu). Nie jest więc przesadnym wymaganiem, aby w zakresie obsady stanowisk wskazanych w art. 24 ust. 1 projektowanej ustawy Rada Ministrów musiała uwzględniać ewentualne zastrzeżenia Sejmu co do kandydatury, tym bardziej że po dokonaniu obsady Sejm nie dysponuje już żadnymi środkami korygującymi.

Projektowana ustawa dotyczy relacji między konstytucyjnymi organami państwa w sprawach Unii Europejskiej i nie pociąga za sobą dodatkowych wydatków budżetowych.

Ustawa nie zawiera upoważnień do wydania aktów wykonawczych.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej. Ustawa reguluje bowiem zasady wewnętrznego kształtowania woli RP w sprawach związanych z jej członkostwem w Unii, czyli materii, która podlega samodzielnemu regulowaniu przez państwa narodowe w ich wewnętrznych porządkach prawnych.

Warszawa, 18 listopada 2009 r.

BAS-WAL-2385/09

Pan Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna o zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o roli Sejmu i Senatu w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Karol Karski)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2009 r. Nr 5, poz. 47) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektowanej regulacji

Wnioskodawcy proponują wprowadzenie w życie nowej ustawy o roli Sejmu i Senatu w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej. Ustawa ta ma zastąpić obowiązującą ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 52, poz. 515, ze zmianami) oraz uwzględnić zmiany wprowadzane Traktatem z Lizbony w krajowych zasadach udziału obu izb parlamentu w tworzeniu polskiej polityki europejskiej. Projekt przewiduje wprowadzenie regulacji dotyczącej określania w niektórych sprawach stanowiska Rzeczypospolitej w drodze ustawy (rozdział 2), rozpatrywania przekazanych przez Radę Ministrów informacji i dokumentów oraz wyrażania opinii przez właściwe organy Sejmu i Senatu (rozdział 3), wykonywania praw Sejmu i Senatu określonych w traktatowych podstawach Unii Europejskiej (rozdział 4), wykonywania prawa Unii Europejskiej w polskim ustawodawstwie (rozdział 5) oraz rozpatrywania kandydatur na stanowiska w Unii Europejskiej.

Ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, przy czym niektóre przepisy projektowanej ustawy – przywołujące w swojej treści regulację Traktatu z Lizbony - mają być stosowane od dnia wejścia traktatu w życie.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej proponowaną regulacją

Projekt zawiera przepisy, które określają krajowe procedury kształtowania stanowiska Polski w sprawach związanych z członkostwem w Unii Europejskiej (rozdziały 1-3 i 5-7). Przepisy te dotyczą materii, której regulacja stanowi kompetencję państwa członkowskiego, i zasadniczo pozostają poza zakresem prawa Unii Europejskiej. W tym zakresie badaniu w świetle prawa Unii Europejskiej podlega sposób przywołania w projekcie tych postanowień tego prawa, do których odnoszą się proponowane przez wnioskodawców procedury krajowe.

Projekt zawiera także przepisy określające krajowe zasady wykonywania uprawnień, które przysługują parlamentom narodowym wprost na podstawie prawa Unii Europejskiej (rozdział 4). W tym zakresie projekt zakłada stworzenie krajowych ram instytucjonalnych wykonywania prawa Unii Europejskiej i podlega ocenie z punktu widzenia zgodności z tym prawem. Uwzględniając art. 29 ust. 2 projektu, który wiąże stosowanie określonych przepisów projektu z wejściem w życie Traktatu z Lizbony zmieniającego Traktat o Unii Europejskiej i Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską podpisanego w Lizbonie dnia 13 grudnia 2007 r. (Dz. Urz. UE C 306 z 17.12.2007, dalej: Traktat z Lizbony), w trakcie oceny zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej należy wziąć pod uwagę:

- art. 5 i art. 48 ust. 7 Traktatu o Unii Europejskiej w wersji Traktatu z Lizbony (dalej: TUE),
- art. 81 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej: TfUE),
- art. 3 i art. 6 protokołu (nr 1) w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE C 115 z 9.5.2008, dalej: protokół nr 1),
- art. 6 i art. 8 protokołu (nr 2) w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności (Dz. Urz. UE C 115 z 9.5.2008, dalej: protokół nr 2).

Należy przy tym zastrzec, że w momencie sporządzania niniejszej opinii Traktat z Lizbony nie ma mocy wiążącej i wejdzie w życie dopiero pierwszego dnia miesiąca następującego po złożeniu dokumentu ratyfikacyjnego przez państwo-sygnatariusza, które jako ostatnie dopełni tej formalności (art. 6 ust. 2 Traktatu z Lizbony).

3. Analiza założeń projektu pod kątem prawa Unii Europejskiej

Zastrzeżenia pod względem zgodności z prawem Unii Europejskiej budzą art. 20 i art. 21 projektu. Przepisy te odnoszą się do traktatowych procedur parlamentarnej kontroli zgodności z zasadą pomocniczości aktów prawodawczych Unii Europejskiej i projektów tych aktów. Pierwszy przepis dotyczy traktatowego uprawnienia państwa członkowskiego do wniesienia - w imieniu parlamentu narodowego - skargi do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie naruszenia przez akt prawodawczy zasady pomocniczości (art. 8 protokołu nr 2). Drugi przepis przywołuje art. 5 ust. 3

TUE i nawiązuje – obok wspomnianej skargi – także do procedury wyrażania przez parlament narodowy zastrzeżeń wobec projektów aktów prawodawczych, które w jego ocenie naruszają tę zasadę (art. 3 protokołu nr 1 i art. 6 protokołu nr 2).

Należy wskazać, że oba projektowane przepisy przywołują w swej treści zasadę proporcjonalności, nie wspominając w ogóle o zasadzie pomocniczości. W konsekwencji błędnie określona jest w projekcie treść skargi do Trybunału Sprawiedliwości oraz zakres informacji przekazywanych przez Radę Ministrów w związku z naruszeniem traktatowej zasady pomocniczości. Artykuł 20 ust. 1 pkt 2 projektu jest niezgodny z art. 8 protokołu 2. Artykuł 21 projektu jest niezgodny z art. 5 ust. 3 TUE.

4. Konkluzja

Art. 20 ust. 1 pkt 2 i art. 21 projektu są niezgodne z prawem Unii Europejskiej. W pozostałym zakresie projekt nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego i Międzynarodowego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Warszawa, 18 listopada 2009 r.

BAS-WAL-2386/09

Pan Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o roli Sejmu i Senatu w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Karol Karski) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Wnioskodawcy proponują wprowadzenie w życie nowej ustawy o roli Sejmu i Senatu w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej. Ustawa ta ma zastąpić obowiązującą ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 52, poz. 515, ze zmianami) oraz uwzględnić zmiany wprowadzane Traktatem z Lizbony w krajowych zasadach udziału obu izb parlamentu w tworzeniu polskiej polityki europejskiej.

Z punktu widzenia oceny projektu w świetle art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu znaczenie ma fakt, że rozdział 4 projektu zawiera przepisy określające krajowe zasady wykonywania uprawnień, które przysługują parlamentom narodowym na podstawie prawa Unii Europejskiej. Przepisy art. 19 i n. projektu mają na celu ustanowienie krajowej procedury wykonywania uprawnień, o których mowa w art. 48 ust. 7 Traktatu o Unii Europejskiej w wersji Traktatu z Lizbony, art. 81 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 3 i 6 protokołu o (nr 1) w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej oraz art. 6 i art. 8 protokołu (nr 2) w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności (oba protokoły załączone są do TUE i TfUE). W zakresie, w jakim przepisy rozdziału 4 projektu nie są niezgodne z prawem Unii Europejskiej (por. zastrzeżenia dotyczące art. 20 ust. 1 pkt 2 i art. 21 projektu przedstawione w opinii BAS-WAL-2385/09), projekt zmierza do ustanowienia ram instytucjonalnych wykonywania tego prawa.

Należy zastrzec, że wykonywane na gruncie projektu przepisy prawa Unii Europejskiej jeszcze nie obowiązują i wejdą w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po złożeniu dokumentu ratyfikacyjnego przez państwo-sygnatariusza, które jako ostatnie dopełni tej formalności (art. 6 ust. 2 Traktatu z Lizbony). Tym niemniej data, od której projektowane przepisy wykonujące

Traktat z Lizbony mają być stosowane, jest określona w sposób uwzględniający moment wejścia tego traktatu z życie.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej. Projekt może zostać uznany - w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu - za projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

*Opracował: Zespół Prawa Europejskiego i Międzynarodowego
Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych*

Michał Królikowski

Deskryptory bazy Rex: Unia Europejska, Traktat z Lizbony, Sejm, Senat

Klub Parlamentarny „Prawo i Sprawiedliwość”

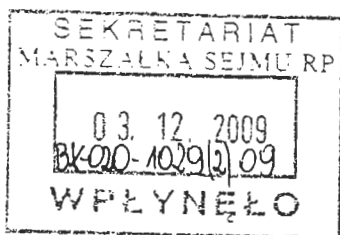
Warszawa, dnia 3.12.2009 r.

Karol Karski

Posel na Sejm RP

Klub Parlamentarny

„Prawo i Sprawiedliwość”

Szanowny Pan

Bronisław Komorowski

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 119 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483) oraz art. 36 ust. 4 Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2002 r., Nr 23, poz. 398; z 2003 r., Nr 23, poz. 337; z 2004 r., Nr 12, poz. 182 oraz z 2005 r., Nr 16, poz. 263) wnioskodawcy zgłaszają autopoprawkę do projektu ustawy:

**- o roli Sejmu i Senatu w sprawach związanych
z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej**

**Autopoprawka do projektu ustawy
o roli Sejmu i Senatu w sprawach związanych
z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej**

Art. 20 i 21 otrzymują brzmienie:

„Art. 20.

1. Uchwała Sejmu lub Senatu w sprawie wniesienia do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej skargi na podstawie art. 8 Protokołu powinna zawierać:
 - 1) wskazanie kwestionowanego aktu prawodawczego,
 - 2) określenie, na czym polega naruszenie zasady pomocniczości,
 - 3) uzasadnienie tego zarzutu.
2. Marszałek Sejmu lub Marszałek Senatu bez zbędnej zwłoki sporządza skargę odpowiednio w imieniu Sejmu lub Senatu i przekazuje ją Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz Prezesowi Rady Ministrów.
4. W postępowaniu przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej Rada Ministrów, reprezentując Rzeczpospolitą Polską, przedstawia wnioski i twierdzenia wspierające skargę. Ustanowiony przez nią pełnomocnik niezwłocznie informuje odpowiednio Marszałka Sejmu lub Marszałka Senatu o wszystkich istotnych zdarzeniach w tym postępowaniu.

Art. 21.

Rada Ministrów informuje Sejm i Senat o aktach prawodawczych i projektach takich aktów, które jej zdaniem są niezgodne z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej.”

Warszawa, 14 grudnia 2009 r.

BAS-WAL-2600/09

Pan Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna o zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o roli Sejmu i Senatu w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej w wersji uwzględniającej autopoprawkę (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Karol Karski)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2009 r. Nr 5, poz. 47) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektowanej regulacji

Wnioskodawcy proponują wprowadzenie w życie nowej ustawy o roli Sejmu i Senatu w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej. Ustawa ta ma zastąpić obowiązującą ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 52, poz. 515, ze zmianami) oraz uwzględnić zmiany wprowadzane Traktatem z Lizbony w krajowych zasadach udziału obu izb parlamentu w tworzeniu polskiej polityki europejskiej. Projekt przewiduje wprowadzenie regulacji dotyczącej określania w niektórych sprawach stanowiska Rzeczypospolitej w drodze ustawy (rozdział 2), rozpatrywania przekazanych przez Radę Ministrów informacji i dokumentów oraz wyrażania opinii przez właściwe organy Sejmu i Senatu (rozdział 3), wykonywania praw Sejmu i Senatu określonych w traktatowych podstawach Unii Europejskiej (rozdział 4), wykonywania prawa Unii Europejskiej w polskim ustawodawstwie (rozdział 5) oraz rozpatrywania kandydatur na stanowiska w Unii Europejskiej.

Ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej proponowaną regulacją

Projekt zawiera przepisy, które określają krajowe procedury kształtowania stanowiska Polski w sprawach związanych z członkostwem w Unii Europejskiej (rozdziały 1-3 i 5-7). Przepisy te dotyczą materii, której regulacja stanowi kompetencję państwa członkowskiego, i zasadniczo pozostają poza zakresem prawa Unii Europejskiej. W tym zakresie badaniu w świetle prawa Unii

Europejskiej podlega sposób przywołania w projekcie tych postanowień tego prawa, do których odnoszą się proponowane przez wnioskodawców procedury krajowe.

Projekt zawiera także przepisy określające krajowe zasady wykonywania uprawnień, które przysługują parlamentom narodowym wprost na podstawie prawa Unii Europejskiej (rozdział 4). W tym zakresie projekt zakłada stworzenie krajowych ram instytucjonalnych wykonywania prawa Unii Europejskiej i podlega ocenie z punktu widzenia zgodności z tym prawem. W trakcie oceny zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej należy wziąć pod uwagę:

- art. 5 i art. 48 ust. 7 Traktatu o Unii Europejskiej w wersji Traktatu z Lizbony (dalej: TUE),
- art. 81 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej: TfUE),
- art. 3 i art. 6 protokołu (nr 1) w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE C 115 z 9.5.2008, dalej: protokół nr 1),
- art. 6 i art. 8 protokołu (nr 2) w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności (Dz. Urz. UE C 115 z 9.5.2008, dalej: protokół nr 2).

3. Analiza założeń projektu pod kątem prawa Unii Europejskiej

Analizując zgodność projektu z prawem Unii Europejskiej należy w szczególności zwrócić uwagę na przepisy określające ramy wykonywania przez Sejm i Senat uprawnień, o których mowa w przywołanych przepisach traktatów. Projekt zawiera reguły (art. 19-21 projektu) dotyczące wykonywania prawa do zgłoszenia sprzeciwu w stosunku do decyzji instytucji UE o zmianie zasad stanowienia prawa UE (art. 48 ust. 7 TUE, art. 81 ust. 3 TfUE, art. 6 protokołu nr 1) i uprawnień kontrolnych dotyczących zgodności aktów ustawodawczych UE oraz ich projektów z zasadą pomocniczości (art. 3 protokołu nr 1 i art. 6, art. 8 protokołu nr 2). Projektowane przepisy nie są sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

4. Konkluzja

Projekt ustawy o roli Sejmu i Senatu w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej w wersji uwzględniającej autopoprawkę nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego i Międzynarodowego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskrytory bazy Rex: Unia Europejska, projekt ustawy, Traktat z Lizbony, Sejm, Senat

Warszawa, 14 grudnia 2009 r.

BAS-WAL-2601/09

Pan Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o roli Sejmu i Senatu w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej w wersji uwzględniającej autopoprawkę (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Karol Karski) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Wnioskodawcy proponują wprowadzenie w życie nowej ustawy o roli Sejmu i Senatu w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej. Ustawa ta ma zastąpić obowiązującą ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 52, poz. 515, ze zmianami) oraz uwzględnić zmiany wprowadzane Traktatem z Lizbony w krajowych zasadach udziału obu izb parlamentu w tworzeniu polskiej polityki europejskiej.

Z punktu widzenia oceny projektu w świetle art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu znaczenie ma fakt, że rozdział 4 projektu zawiera przepisy określające krajowe zasady wykonywania uprawnień, które przysługują parlamentom narodowym na podstawie prawa Unii Europejskiej. Przepisy art. 19 i n. projektu mają na celu ustanowienie krajowej procedury wykonywania uprawnień, o których mowa w art. 48 ust. 7 Traktatu o Unii Europejskiej w wersji Traktatu z Lizbony, art. 81 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 3 i 6 protokołu o (nr 1) w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej oraz art. 6 i art. 8 protokołu (nr 2) w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności (oba protokoły załączone są do TUE i TfUE). Projekt zmierza do ustanowienia ram instytucjonalnych wykonywania tego prawa.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej. Projekt może zostać uznany - w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu - za projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego i Międzynarodowego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskrytory bazy Rex: Unia Europejska, Traktat z Lizbony, Sejm, Senat